WYROK TRYBUNAŁU (piąta izba)

z dnia 18 czerwca 2009 r. *

W sprawie C-173/08

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Gerechtshof te Amsterdam (Niderlandy) postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2008 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 25 kwietnia 2008 r., w postępowaniu

Kloosterboer Services BV,

przeciwko

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam,

TRYBUNAŁ (piąta izba),

w składzie: M. Ilešič, prezes izby, A. Borg Barthet i J.J. Kasel (sprawozdawca), sędziowie,

* Język postępowania: niderlandzki.

rzecznik generalny: Y. Bot,
sekretarz: M.A. Gaudissart, kierownik wydziału,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 1 kwietnia 2009 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu Kloosterboer Services BV przez M. Boekhouda oraz M. Jansego, advocaten,

— w imieniu Komisji Wspólnot Europejskich przez M. Patakię oraz A. Siposa, działających w charakterze pełnomocników, wspieranych przez F. Tuytschaevera, advocaat.

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy z jednej strony ważności pkt 2 tabeli zawartej w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 384/2004 z dnia 1 marca 2004 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej (Dz.U. L 64, s. 21), a z drugiej, w przypadku nieważności tego rozporządzenia, interpretacji podpozycji istotnych dla celów klasyfikacji systemu

chłodzenia komputerów w nomenklaturze scalonej (zwanej dalej „CN") zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, s. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1789/2003 z dnia 11 września 2003 r. (Dz.U. L 281, s. 1) (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2658/87").

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu między Kloosterboer Services BV, spółki z siedzibą w Niderlandach (zwanej dalej „Kloosterboer"), która wykonuje działalność agenta celnego i Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam (organu celnego w Rotterdamie) (zwanego dalej „inspektorem") w przedmiocie klasyfikacji taryfowej wspomnianego systemu chłodzenia komputerów.

Ramy prawne

3 Podpozycjami taryfowymi CN zawartymi w rozporządzeniu 2658/87 i istotnymi w dla sprawy przed sądem krajowym są:

„8414 Pompy powietrzne lub próżniowe, sprężarki i wentylatory powietrza lub innych gazów; okapy wentylacyjne lub recyrkulacyjne z wbudowanym wentylatorem, nawet z filtrami:

[…]

— Wentylatory:

8414 51 — — Stołowe, podłogowe, ścienne, okienne, sufitowe lub dachowe, z wbudowanym silnikiem elektrycznym o mocy nieprzekraczającej 125 W:

8414 59 — — Pozostałe:

8414 59 10 — — — Do stosowania w cywilnych statkach powietrznych (1)

— — — Pozostałe:

8414 59 30 — — — — Wentylatory osiowe

[…]

8473 Części i akcesoria (inne niż pokrowce, futerały i tym podobne) nadające się do stosowania wyłącznie lub głównie do maszyn objętych pozycjami od 8469 do 8472:

[…]

8473 30 — Części i akcesoria do maszyn objętych pozycją 8471:

8473 30 10 — — Zespoły elektroniczne

8473 30 90 — — Pozostałe”.

4 Punkt 2 tabeli zawartej w załączniku do rozporządzenia 384/2004 ma następujące brzmienie:

Wyszczególnienie towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
2. Przyrząd składający się z: — wentylatora osiowego z silnikiem elektrycznym oraz elektronicznym zestawem do regulacji szybkości wentylatora; oraz z — aluminiowego rozpraszacza ciepła Funkcją urządzenia jest usuwanie nadmiaru ciepła z jednostki centralnej komputera	8414 59 30	Klasyfikacja jest ustalona przez przepisy zasad ogólnych 1, 3 lit. b) i 6 wykładni Nomenklatury Scalonej i treści kodów CN 8414, 8414 59 i 8414 59 30. Istotną cechą produktu jest wentylator. Jest to główny element do usuwania nadmiaru ciepła.

5 Pierwsza część CN zawiera ogół „przepisów wstępnych". W ramach tej części, w tytule I poświęconym przepisom ogólnym występuje sekcja A pkt 1–6, zatytułowana „[o]gólne reguły interpretacji [CN]" (zwana dalej „ogólne reguły"), która stanowi:

„Klasyfikacja towarów w [CN] podlega następującym regułom:

1. Tytuły sekcji, działów i poddziałów mają znaczenie wyłącznie orientacyjne; dla celów prawnych klasyfikację towarów należy ustalać zgodnie z brzmieniem pozycji i uwag do sekcji lub działów oraz, o ile nie są one sprzeczne z treścią powyższych pozycji i uwag, zgodnie z następującymi regułami: […]

[…]

3. Jeżeli stosując regułę 2 b) lub z innego powodu, towary pozornie mogą być klasyfikowane do dwu lub więcej pozycji, klasyfikacji dokonać należy w sposób następujący:

   […]

   b) do wyrobów stanowiących mieszaniny wyrobów składających się z różnych materiałów lub wytworzonych z różnych komponentów oraz wyrobów stanowiących komplety do sprzedaży detalicznej, których klasyfikacja w myśl

reguły 3 a) nie może być przeprowadzona, należy stosować pozycję obejmującą materiał lub komponent decydujący o zasadniczym charakterze wyrobu, jeżeli takie kryterium jest możliwe do zastosowania.

[…]

6. Klasyfikacja towarów do podpozycji tej samej pozycji powinna być przeprowadzona zgodnie z ich treścią i uwagami do nich, z uwzględnieniem ewentualnych zmian wynikających z powyższych reguł, stosując zasadę, że tylko podpozycje na tym samym poziomie mogą być porównywane. Odpowiednie uwagi do sekcji i działów mają zastosowanie również do tej reguły, jeżeli treść tych uwag nie stanowi inaczej".

6 Sekcje CN oraz ich działy poprzedzone są pewną liczbą uwag do sekcji lub działu. W części drugiej CN uwaga 2 do sekcji XVI przewiduje:

„Z uwzględnieniem treści uwagi 1 do niniejszej sekcji, uwagi 1 do działu 84 i uwagi 1 do działu 85, części maszyn (niebędące częściami artykułów objętych pozycją 8484, 8544, 8545, 8546 lub 8547) należy klasyfikować zgodnie z następującymi zasadami:

a) części będące towarami objętymi dowolną pozycją w dziale 84 lub 85 (z wyłączeniem pozycji 8409, 8431, 8448, 8466, 8473, 8485, 8503, 8522, 8529, 8538 i 8548) należy we wszystkich przypadkach klasyfikować do tych pozycji;

b) pozostałe części, jeśli nadają się do stosowania wyłącznie lub głównie do określonego rodzaju maszyny lub do pewnej liczby maszyn objętych tą samą pozycją (włączając maszyny objęte pozycją 8479 lub 8543), należy klasyfikować wraz z tymi maszynami lub odpowiednio do pozycji 8409, 8431, 8448, 8466, 8473, 8503, 8522, 8529 lub 8538; jednakże części, które w jednakowym stopniu nadają się do wykorzystania zarówno z towarami objętymi pozycją 8517, jak i pozycjami od 8525 do 8528, należy klasyfikować do pozycji 8517.

c) wszystkie pozostałe części należy klasyfikować odpowiednio do pozycji 8409, 8431, 8448, 8466, 8473, 8503, 8522, 8529 lub 8538 lub, w przypadku braku takiej możliwości, do pozycji 8485 lub 8548".

7 CN oparta jest na światowym Zharmonizowanym Systemie Oznaczania i Kodowania Towarów (zwanym dalej „HS"), opracowanym przez Radę Współpracy Celnej, obecnie Światową Organizację Celną oraz wprowadzonym w życie międzynarodową konwencją zawartą w Brukseli w dniu 14 czerwca 1983 r. i zatwierdzoną w imieniu Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej decyzją Rady 87/369/EWG z dnia 7 kwietnia 1987 r. (Dz.U. L 198, s. 1). Dział 84 uwag wyjaśniających do CN odsyła, w odniesieniu do wentylatorów, do urządzeń opisanych w uwagach wyjaśniających SH, które brzmią jak niżej:

„B. — WENTYLATORY

Urządzenia te, których integralną część często stanowi silnik, są przeznaczone do podawania dużych objętości powietrza lub innych gazów przy stosunkowo niskim ciśnieniu, ewentualnie wyłącznie do wytwarzania ruchu otaczającego powietrza.

Wentylatory pierwszej grupy mogą wyciągać powietrze lub nadmuchiwać (dmuchawy przemysłowe wykorzystywane na przykład do wyposażenia dmuchaw do prób

aerodynamicznych). Zawierają śmigło lub łopatki, obracające się w obudowie lub w tunelu, a ich zasada działania jest zbliżona do pracy sprężarek rotacyjnych lub odśrodkowych.

Wentylatory [urządzenia] drugiej grupy mają prostszą konstrukcję. Zawierają wyłącznie wentylator napędzający, swobodnie obracający się w powietrzu.

Wentylatory są używane między innymi do wentylowania kopalni, wszelkiego rodzaju budynków, spichrzów i statków; do wciągania kurzu, pary, dymu, gorących gazów itd.; do suszenia wielu materiałów (skóry papieru, tkanin, farby itd.). Stosowane są też w tunelach aerodynamicznych, mechanicznych urządzeniach wytwarzających ciąg w piecach.

Grupa ta obejmuje także wentylatory domowego użytku, bez względu na to, czy mają mechanizm przechyłowy lub oscylacyjny, czy nie. Do grupy tej należą wentylatory sufitowe, stołowe, ścienne, tunelowe, okienne itd.

Niniejsza pozycja nie obejmuje wentylatorów zawierających oprócz silnika i obudowy inne elementy (np. separatory dużych cząsteczek, filtry, elementy grzejne i chłodzące oraz wymienniki ciepła itp.), jeśli takie elementy nadają im charakter bardziej złożonych urządzeń objętych innymi pozycjami, np. nagrzewnic powietrza o grzaniu nieelektrycznym (pozycja 7322), urządzeń klimatyzacyjnych (pozycja 8415), odpylających (pozycja 8421), chłodnic powietrznych do przemysłowej obróbki materiałów (pozycja 8419) lub chłodzenia pomieszczeń (pozycja 8479), elektrycznych urządzeń do ogrzewania pomieszczeń z wbudowanymi wentylatorami (pozycja 8516), [itp.]".

Postępowanie przed sądem krajowym i pytania prejudycjalne

8 W dniu 6 stycznia 2004 r. Kloosterboer przedstawiła w urzędzie celnym w Rotterdamie zgłoszenie celne w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu między innymi „wentylatorów do komputerów". Pochodziły one z Chin, zostały zgłoszone w ramach podpozycji CN 8414 51 90 i podlegały stawce celnej w wysokości 3,2% zadeklarowanej wartości.

9 W dniu 7 stycznia 2004 r. inspektor zaklasyfikował omawiane towary do podpozycji CN 8414 51 90 i wydał wezwanie do pokrycia odpowiednich należności celnych.

10 W dniu 21 lipca 2004 r. Kloosterboer złożyła wniosek o zwrot tych należności celnych, podnosząc, że towary będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym, które producent zaklasyfikował jako „części komputerowe do procesora", zgodnie z orzecznictwem sądów krajowych należało zaklasyfikować do podpozycji CN 8473 30 90, tytułem której nie musiała być uiszczona żadna należność celna.

11 Decyzją z dnia 9 września 2004 r. inspektor odrzucił ten wniosek, uznając, iż po dokonaniu weryfikacji „okazało się, że w dniu 1 marca 2004 r. Komisja [Wspólnot Europejskich] przyjęła rozporządzenie nr 384/2004. Rozporządzenie to przewiduje, że wentylatory należy klasyfikować do podpozycji CN 8414 59 30. Wentylator stanowi zasadniczą cechę produktu, gdyż jest podstawowym elementem umożliwiającym usuwanie nadmiaru ciepła. Wspomniane rozporządzenie wiąże w całości".

12 Jako że złożone na tę decyzję inspektora zażalenie zostało również oddalone, Kloosterboer wniosła skargę do sądu krajowego, żądając jej uchylenia.

13 Gerechtshof te Amsterdam opisuje produkty będące przedmiotem zawisłego przed nim sporu jako urządzenia składające się z rozpraszacza termicznego powszechnie zwanego „heatsink" i z wentylatora, które to części są ze sobą połączone w sposób trwały i tworzą jedną całość. Rozpraszacz termiczny składa się z metalowej nogi i elementów mocujących. Na tej nodze umocowane są łopatki z aluminium, które z kolei są umieszczone na elemencie z tworzywa sztucznego, na którym zamontowany jest wentylator (osiowy). Wentylator ten działa za pomocą elektrycznego silnika na prąd o napięciu stałym 12 woltów. Części te są montowane na płycie głównej u podstawy jednostki centralnej komputera przy pomocy systemu klipsów. Aby zapobiec formowaniu się między górną powierzchnią procesora a podstawą produktu izolacyjnej warstwy powietrza, podstawa produktu jest powleczona masą przewodzącą ciepło. Wytwarzane przez procesor ciepło jest absorbowane przez łopatki rozpraszacza. Funkcjonowanie wentylatora, który wytwarza prąd powietrza, pozwala zatem na usuwanie ciepła, które absorbują łopatki. Omawiany produkt jest przeznaczony wyłącznie do użytku w ramach komputera w celu chłodzenia procesora.

14 Kloosterboer podnosi przed sądem krajowym zasadniczo, że jako iż komputer nie może funkcjonować bez rozpraszacza termicznego, produkty będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym powinno się uznać za części komputera. Okoliczność, że w tym przypadku wentylator jest przymocowany do tego rozpraszacza, nie może zmienić tego wniosku, ponieważ wentylator ma na celu zwiększenie zdolności chłodzenia urządzenia bez potrzeby powiększania powierzchni łopatek tego rozpraszacza. Ten ostatni stanowi główny element tych produktów decydujący o ich zasadniczym charakterze. Wentylatory do komputerów zaklasyfikować należałoby zatem do pozycji CN 8473 a nie 8414. Wynika z tego, że rozporządzenie nr 384/2004 jest niezgodne ze stosowaniem reguł ogólnych interpretacji CN.

15 Inspektor utrzymuje, że przez wzgląd na ich obiektywne cechy i właściwości produkty będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym uznać należy za wentylatory. Wentylator decyduje o ich zasadniczym charakterze, ponieważ ta część urządzenia odgrywa najważniejszą rolę w usuwaniu nadmiaru ciepła. Mimo że nie ma wątpliwości, że są one przeznaczone do tego, by stanowić części komputera, omawiane wentylatory

winny zgodnie z pkt 1, 3 lit. b) i 6 reguł ogólnych, zostać zaklasyfikowane do pozycji CN 8414. Interpretację tę potwierdza zresztą rozporządzenie nr 384/2004.

16 Sąd krajowy uważa, że omawiane produkty pełnią do tego stopnia bardziej złożoną funkcję niż wentylatory objęte pozycją 8414, że nie mogą być zrównane z wentylatorami wymienionymi w uwagach wyjaśniających do tej pozycji i w związku z tym pozycja ta nie powinna być brana pod uwagę. Zasadniczą cechą produktów jest to, że mogą one zatrzymywać i usuwać ciepło, co stanowi funkcję, której sam wentylator jako taki nie posiada. Wynika z tego, że uwaga 2 lit. a) sekcji XVI z drugiej części CN jest pozbawiona znaczenia w niniejszej sprawie.

17 W świetle uwagi 2 lit. b) oraz pkt 1 i 6 reguł ogólnych i przez wzgląd na okoliczność, iż bezsporne jest, że produkty będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym są produkowane specjalnie do komputerów, a mianowicie zgodnie z definicją zawartą w pozycji CN 8741, „maszyn do automatycznego przetwarzania danych i ich jednostek" oraz biorąc pod uwagę, że chłodzenie procesora ma zasadnicze znaczenie dla jego prawidłowego funkcjonowania, zdaniem sądu krajowego produkty te należy klasyfikować do podpozycji CN 8473 30 90.

18 Jako że produkty będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym odpowiadają dokładnie urządzeniom opisanym w rozporządzeniu nr 384/2004, sąd krajowy ma poważne wątpliwości z jednej strony co do tego, czy klasyfikacja przewidziana przez to rozporządzenie jest faktycznie zgodna z brzmieniem CN, a z drugiej co do ważności tego rozporządzenia.

19 W tych okolicznościach Gerechtshof te Amsterdam postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy rozporządzenie [nr 384/2004] jest ważne w zakresie, w jakim przewiduje, że produkty [składające się z rozpraszacza ciepła i wentylatora] objęte są podpozycją [CN] 8414 59 30?

2) Jeżeli rozporządzenie [nr 384/2004] jest nieważne, czy wspólna taryfę celną można interpretować w ten sposób, że wskazane towary należy zaklasyfikować, jako „Części i akcesoria do maszyn objętych pozycją 8471", do podpozycji [CN] 8473 30 90"?.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

20 Należy od razu zauważyć, że złożenie wniosku o dopuszczenie do swobodnego obrotu produktów będących przedmiotem sprawy przed sądem krajowym jak i decyzja inspektora odnosząca się do tego wniosku nastąpiły przed wejściem w życie rozporządzenia nr 384/2004, a mianowicie dniem 22 marca 2004 r. Z postanowienia odsyłającego wynika bowiem, że Kloosterboer złożyła wniosek w dniu 6 stycznia 2004 r. oraz że inspektor podjął decyzję w sprawie klasyfikacji tych produktów następnego dnia.

21 W tym zakresie należy przypomnieć, że rozporządzenie określające przesłanki klasyfikacji do danej pozycji lub podpozycji taryfowej ma charakter konstytutywny i nie może wywoływać skutków retroaktywnych (zob. w szczególności wyroki: z dnia 7 czerwca 2001 r. w sprawie C-479/99 CBA Computer, Rec. s. I-4391, pkt 31; z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie C-403/07 Metherma, Zb.Orz. s. I-8921, pkt 39). Ponadto zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunał może znaleźć się w sytuacji, w której będzie musiał uwzględnić przepisy prawa wspólnotowego, do których nie odniósł sąd krajowy przy formułowaniu pytania prejudycjalnego (zob. w szczególności wyrok z dnia 26 czerwca 2008 r. w sprawach połączonych C-329/06 i C-343/06, Wiedemann i Funk, Zb.Orz. s. I-4635, pkt 45; ww. wyrok w sprawie Metherma, pkt 39).

22 W tych okolicznościach pytanie prejudycjalne powinno być rozpatrywane nie z punktu widzenia przepisów rozporządzenia nr 384/2004, na co wskazywałoby postanowienie odsyłające, lecz z punktu widzenia przepisów rozporządzenia nr 2658/87.

23 W świetle powyższego postawione pytania rozumieć należy jako zmierzające zasadniczo do ustalenia, czy rozporządzenie nr 2658/87 należy interpretować w ten sposób, że produkty takie jak te będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym, składające się z rozpraszacza termicznego i wentylatora, które przeznaczone są wyłącznie do wbudowania do komputera, powinny być klasyfikowane do podpozycji CN 8473 30 90 czy do podpozycji CN 8414 59 30.

24 W celu udzielenia odpowiedzi na to pytanie należy przypomnieć, że z utrwalonego orzecznictwa wynika, iż w interesie pewności prawa i ułatwienia kontroli, kryteriów decydujących dla klasyfikacji taryfowej towarów należy upatrywać w sposób ogólny w obiektywnych cechach i właściwościach towarów, określonych w brzmieniu pozycji CN i w uwagach do sekcji lub działów (zob. w szczególności wyroki: z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie C-138/06 RUMA, Zb.Orz. s. I-1559, pkt 27; z dnia 27 września 2007 r. w sprawach połączonych C-208/06 i C-209/06 Medion i Canon Deutschland, Zb.Orz. s. I-7963, pkt 34).

25 Ustanowione przez Komisję uwagi wyjaśniające do CN, jak również uwagi wyjaśniające do HS, opracowane w ramach Światowej Organizacji Ceł, przyczyniają się w istotny sposób do interpretacji zakresu poszczególnych pozycji taryfowych, nie są jednakże prawnie wiążące (wyrok z dnia 26 października 2006 r. w sprawie C-250/05 Turbon International, Zb.Orz. s. I-10531, pkt 16).

26 Dla celów zaklasyfikowania do odpowiedniej pozycji, przeznaczenie produktu może stanowić obiektywne kryterium klasyfikacji, o ile jest ono właściwe temu produktowi,

co daje się ocenić na podstawie jego obiektywnych cech i właściwości (zob. w szczególności ww. wyroki: w sprawie RUMA, pkt 36; w sprawie Medion i Canon Deutschland, pkt 37).

27 Należy ponadto przypomnieć, że z orzecznictwa Trybunału wynika również, że termin „część" w rozumieniu pozycji CN 8473 wskazuje na obecność całości, dla funkcjonowania której część ta jest niezbędna (wyrok z dnia 19 października 2000 r. w sprawie C-339/98 Peacock, Rec. s. I-8947, pkt 21; ww. wyrok w sprawie Turbon International, pkt 17).

28 W niniejszej sprawie zarówno z postanowienia odsyłającego, jak i z wyjaśnień przedstawionych przez Kloosterboer i Komisję na rozprawie wynika, że produkty będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym są niezbędne dla funkcjonowania komputerów, do których są wyłącznie przeznaczone. Mogą one zatem być uznawane za „części" a tym samym klasyfikowane do podpozycji CN 8473 30 90.

29 Okoliczność, że wspomniane produkty składają się z dwóch oddzielnych elementów, a mianowicie z rozpraszacza termicznego i z wentylatora, z których każdy rozpatrywany odrębnie może przynależeć do innej podpozycji CN, to jest podpozycji 8473 30 90 i 8414 59 30, nie może podważyć tej klasyfikacji.

30 Zważywszy bowiem że produkty będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym składają się z różnych materiałów, a żadna z dwóch wskazanych w poprzednim punkcie podpozycji nie jest bardziej szczegółowa od drugiej, celem zaklasyfikowania tych produktów powołać się należy na regułę ustanowioną w pkt 3 lit. b) reguł ogólnych (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Turbon International, pkt 20).

31 W świetle tej reguły dla dokonania klasyfikacji taryfowej produktu niezbędne jest ustalenie, który z materiałów będących jego składnikami decyduje o zasadniczym

charakterze produktu, co można uczynić, zadając pytanie, czy pozbawiony jednego ze swych składników zachowuje on charakteryzujące go właściwości (ww. wyrok w sprawie Turbon International, pkt 21).

32 Podobnie — jak wskazuje pkt VIII uwag wyjaśniających do HS dotyczący ogólnej reguły 3 lit. b) — czynnik, który rozstrzyga o zasadniczym charakterze produktów, może w zależności od rodzaju produktu wynikać na przykład z właściwości materiału lub składnika, jego wielkości, ilości, masy lub wartości, albo roli, jaką odgrywa zasadniczy materiał przy zastosowaniu produktu.

33 W niniejszej sprawie należy stwierdzić, że w przeciwieństwie do tego, co utrzymuje Komisja, tym, co decyduje o zasadniczym charakterze produktów będących przedmiotem sprawy przed sądem krajowym, nie jest wentylator, lecz rozpraszacz termiczny.

34 Jak bowiem podniósł sąd krajowy, główną funkcją omawianych produktów jest zatrzymywanie i usuwanie ciepła z procesora. Elementem pozwalającym im pełnić tę funkcje i który został specjalnie w tym celu pomyślany, jest rozpraszacz termiczny. Bezsporne zresztą jest, że zanim opracowano produkty takie jak te w sprawie przed sądem krajowym chłodzenie procesorów komputerowych zapewniały wyłącznie rozpraszacze termiczne. Dodanie do nich wentylatorów nie zmieniło w sposób istotny właściwości omawianych rozpraszaczy, lecz jedynie podniosło wydajność tychże, zwiększając ich zdolność chłodzenia.

35 Z drugiej strony bezsporne jest również, że w odróżnieniu od rozpraszaczy termicznych wentylatory, w które wyposażone są produkty będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym, nie mają funkcjonować w sposób nieprzerwany, lecz zaczynają

pracować dopiero w chwili, gdy chłodzenie zapewniane przez rozpraszacz termiczny przestaje wystarczać dla uniemożliwienia, aby temperatura jednostki centralnej komputera nie przekroczyła pewnego poziomu.

36 W tej sytuacji oraz uwzględniając brzmienie uwagi wyjaśniającej do HS dotyczącej pozycji 8414, a w szczególności ostatni akapit części B poświęconej wentylatorom, należy uznać, że produkty takie jak te będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym nie mogą być zaklasyfikowane do tej pozycji.

37 Jako że, jak wynika już z pkt 28 niniejszego wyroku, produkty będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym są przeznaczone wyłącznie do komputerów objętych pozycją CN 8471, muszą one na podstawie uwagi 2 lit. b) sekcji XVI pierwszej części CN, zostać zaklasyfikowane do podpozycji 8473 30 90.

38 W świetle całokształtu powyższych rozważań na postawione pytania należy odpowiedzieć, że rozporządzenie nr 2658/87 interpretować należy w ten sposób, iż produkty takie jak te będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym, składające się z rozpraszacza termicznego oraz wentylatora, które są przeznaczone wyłącznie do wbudowania do komputera, należy klasyfikować do podpozycji CN 8473 30 90.

W przedmiocie kosztów

39 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (piąta izba) orzeka, co następuje:

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1789/2003 z dnia 11 września 2003 r., interpretować należy w ten sposób, iż produkty takie jak te będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym, składające się z rozpraszacza termicznego oraz wentylatora, które są przeznaczone wyłącznie do wbudowania do komputera, należy klasyfikować do podpozycji 8473 30 90 nomenklatury scalonej zawartej w załączniku I do tego rozporządzenia.

Podpisy